

Het Sliedrechts Dialect (663)

'n Raaisverhaol (2)

Vleede week hè 'k verteld van de raais en de zêê,
Voor trouwe lezers volg nou dêêl twêê.
Op excursie naer Villa Real, de rondvaertbôôt die lag t'r al.
We gonge op de Guadiana revier vaere, 't lekend ovve me in't parredijs waere.
Zô mooi, zô stil, zô'n schôône revier, dà je d'r temet stil van wier.
We lagge an in Foz de Odelaite, 'n gehucht vol schaepe en mè gaait.
Met de gids liepe me in 't rond naer bove, 't hêêle durp bakte brôôd in 'n stêene ove.
D'r was pas waoterlaaiding en electricitaait, en nou was 't met 'n grôôt resterant uitgebraaid.
Daer atte me mè mekaor sardientjies en kip, en kanne vol wijn wazze leeg in 'n wip.
Je mos eefies roepe: Olé, olé, olé, en dan broche ze weer 'n volle voor ie mee.
Toe kwam d'r 'n vent met 'n akkordion, d'r wier gezonge en de pollenaize begon,
Ze liepe mè toeters, mè trommels en belle, 'k zag Leene ok nog lôôpe, nie vedder vertelle!
Eêns in de veertien daege is daer sigeunermart, ze verkôôpe van aalles, die loi in 't zwart.
Gehaokte taofelklêêdjies, gerdijne of spraaie, betaol nie te veul. Lae je nie naaie.
Aerdewaarke borde en buitelichies, we sjouwde ze mee, voor neve en voor nichies.
Klem op de mart was 'n klaaine kepèl, dà 's mooi waark zô 'n kaark, bezocht wier die wel.
Die vrouwchies mor sjouwe, plestiektassies vol, ze brandde 'n kaersie, de standerd sting bol.
En waleme en rôôke, 't lekend Pernis, mor 't stonk nie naer olie, enkeld naer vis.
Gerrie mos zwemme en nae 'n baontjie of acht, dook Huib d'r ok in, dà kosttende kracht.
Nou is 't september en 't doet hem nog zeer, nee, zwemme in maert, dà doe tie nie meer.
D'r liep ok 'n poesie bij 't zwembad in 't rond, toe Emmao 't zag hieuw ze gelijk d'r mond,
Ze zee enkeld nog: "Zag ie die ôôgchies?"
"Jaot, net 'n tijger", antwoordde Rien daerop drôôgchies.
Ger en Rien wazze 31 jaere getrouwd en daer hè me nog 'n klaain fêêsie op gebouwd.
Eerst hebbe me 'n versie gezonge, luidkeels, d'n aosem uit onze longe.
We deeje 'n baksie mè Portegese taorties d'r bij en laeter bier en 'n borrel of wà alcoholvrij,
Stuksies mè kaes of pittige worst, 't êên voor d'n honger, 't aor voor d'n dorst.
Huib en Ankie gonge 's aeves nog eefies naer 't strand, en doche wà 's daer nou an de hand?
Klem an de waoterlijn, tusse drôôg en nat, daer lag werempel 'n grôôte zêêschildpad.
Huib holde naer huis om de videocamera te haole
en 't gebeurde an de thuisblijvers te verhaole.
Leen drek mee, mor die Rien zee: Ik weet wà ze bedoele, ik hè dà bêêst zelf aan zien spoele.
Voor hum was 't dus niks bezonders, mor wel voor ons en aalle andere strandvonders.
In de bus naer Portimao, deeje me nog al is 'n snaauw,
Die sjeffeur, zô 'n sjacherijn, allêên hoe die keek, dà dee al pijn.
En azzie hoorde hoe of tie iets zee, dan zakte je broek hêêlemael naer benee.
We hebbe langs de kaoui en de haove gelôôpe, 'n terrassie gepikt en in de stad lôôpe strôôpe.
Huib gong kaorties kôôpe voor de bus, achteraf bleek 't 'n hêêle klus,
Ze stuurde 'm van 't kassie naer de muur en op d'n duur baolden die, kreeg tie 't zuur.
'n Vissie gegete, sardientjies, mekreel, de kop d'r nog an, ze keke wel scheel.
We zijn naer Praia da Rocha gereeje, Rien en Emmao bleve bove, de rest naer beneeje,
't Strand op, de pier uit, tot 't vuurtorenlicht, zô wijd uit de wal hà me 'n formedaobel uitzicht
Op dà grôôte strand, de rotskust en dà ouwe fort, schitterend gewoon, je kwam ôôge tekort.

Albufeira op't strand en in die naauwe straetjies, daer blijf ie filleme, aaltijd mooie plaetjies.
Anderande deurties nie genogt van te krije, om van die kleurige bôôtjies mor te zwijge.
'k Hè nog 'n paor druppels in 't zwembad gezien,
stelde nie veul voor, 'n vergissing meschien?
As 't hà wille gaon giete van de regen, dan hieuw die waareme zon 't wel tege.
De daomes zijn ok nog kreatief gewist, brôoddêg feguren gemaakt, gebakke, gevernist,
Daervoor hadde ze 't van 'n kleurig vaarefie verzien, ze vonge 't af en gavve mekaor 'n tien
We hebbe ok nog gezien hoe ze 'n inktvis vinge, griezellig hoor, van die enge glibber dinge
Met acht pôôte, ze noeme dà aareme, ze trokke d'r êên af, maor zô'n bêêst kan nie kaareme
Ok al had ie toe nog mor zeuve tentaokels, hij bleef z'n aaige verzetste, meraokels.
We gaon nog is langs de zêe en over de rotse, aaltijd mor die golleve en steeds dà klotse
D'n êên is 'n roller d'n aor 'n schuimkraog, soms gaon ze hêel snel, dan weer traog.
Je kan d'r wel uuere naer blijve kijke, omdat d'r gêên twêe op mekaor lijke.
't End van de vekansie komt al in 't zicht, de koffers gepakt. Ze kanne nie dicht.
Nou konne ze dat op de heenraais ok amper, maarekte Huib op, 'n bietjie schamper.
Forte bij aevend, ok dan is 't mooi, 't is al weer laet, we gaon naer de kooi,
Maarege vroeg gao me trug, zeg nou zellef, wat gong dà toch vlug.
Naer Faro, 't vliegveld en hôg in de lucht en zô weer op Schiphol, 't duur mor 'n zucht.
En daer sting hêel Slierecht, tante Aolie, ome Piet, Kees, Gerlinde en vergeet Irisies niet.
Daoniëlle en Robert, Jantiene en José, Corrie en Aorie die kwamme ok mee.
Drie weke vekansie mè vriende in Forte, Ank maakte de fillem, 't is echt gêên korte,
Hij duur host vijf ure en ze hà nog veul meer, mor dà blijf bewaord tot de volgende keer.
't Verhaoltjie is uit, 't wier 'n grôot stuk, 't beste, gezondhaaid en hêel veul geluk.

Huib Kraaijeveld

Op onze website www.historie-sliedrecht.nl is ok aander verêênigingsnieuws te vinge, zôas
deuze maand de stambôome van de families Guijs en De Grôot En niet te vergete de nieuwe
"Slierechse Fotoquiz". Doe ok is mee...